ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Βρυξέλλες, 13.2.2013
COM(2013) 77 final

ΔΕΣΜΗ ΜΕΤΡΩΝ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΣΦΑΛΕΙΑ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΟΠΤΕΙΑ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου·

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

{SWD(2013) 35 final}
{SWD(2013) 36 final}

ΕΚΘΕΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ, ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 9ης Ιουλίου 2008, για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου·

(Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ)

1. ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η παρούσα έκθεση παρέχει μια επισκόπηση της εφαρμογής του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 («ο κανονισμός») για τον καθορισμό των απαιτήσεων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς όσον αφορά την εμπορία των προϊόντων και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου. Ο παρών κανονισμός εφαρμόζεται από την 1η Ιανουαρίου 2010. Ο κύριος στόχος του είναι να εξασφαλίσει ότι τα προϊόντα που κυκλοφορούν στην ενιαία αγορά και διέπονται από τη νομοθεσία της Ένωσης πληρούν τις ισχύουσες απαιτήσεις, οι οποίες παρέχουν υψηλό επίπεδο προστασίας της υγείας και της ασφάλειας και άλλων δημόσιων συμφερόντων. Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός θεσπίζει το πλαίσιο για τη διαπίστευση και την εποπτεία της αγοράς.

Η έκθεση εκπονήθηκε σε συνεργασία με τα κράτη μέλη μέσω της «SOGS», δηλαδή της ομάδας ανώτερων υπαλλήλων για την πολιτική τυποποίησης και αξιολόγησης της συμμόρφωσης και της ad hoc ομάδας εποπτείας της αγοράς που καλείται «SOGS-MSG». Επίσης, η παρούσα έκθεση αξιολογεί τη συνάφεια της αξιολόγησης της συμμόρφωσης, των δραστηριοτήτων διαπίστευσης και εποπτείας της αγοράς που λαμβάνουν χρηματοδότηση από την Ένωση με βάση τις επιταγές των πολιτικών και της νομοθεσίας της ΕΕ.

2. ΔΙΑΠΙΣΤΕΥΣΗ

2.1. Εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 θεσπίζει για πρώτη φορά ένα νομικό πλαίσιο για τη διαπίστευση. Εφαρμόζεται τόσο στους εθελοντικούς όσο και στους ρυθμιζόμενους τομείς. Ο σκοπός του είναι να ενισχύσει τη διαπίστευση ως την τελευταία βαθμίδα ελέγχου στο σύστημα αξιολόγησης της συμμόρφωσης και να αυξήσει την εμπιστοσύνη στα αποτελέσματα αξιολόγησης της συμμόρφωσης, ενώ παράλληλα ανταποκρίνεται στις ανάγκες τόσο των αγορών όσο και των δημόσιων αρχών.

Ο κανονισμός θεσπίζει ορισμένες γενικές αρχές και απαιτήσεις για τους εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης[1]. Οι απαιτήσεις αυτές είναι σύμφωνες με τις παγκοσμίως αποδεκτές απαιτήσεις που καθορίζονται στα σχετικά διεθνή πρότυπα ISO/IEC, παρ' όλο που ορισμένα από αυτά μπορεί να θεωρηθεί ότι είναι πιο αυστηρά, υπερβαίνοντας τις απαιτήσεις που αναφέρονται στα ισχύοντα πρότυπα. Αυτό ισχύει για τις απαιτήσεις σύμφωνα με τις οποίες υπάρχει ένας μόνο φορέας διαπίστευσης ανά κράτος μέλος, η διαπίστευση πραγματοποιείται ως άσκηση δημόσιας εξουσίας, η διαπίστευση διεξάγεται σε μη εμπορική και μη κερδοσκοπική βάση και οι οργανισμοί διαπίστευσης δεν ανταγωνίζονται τους οργανισμούς αξιολόγησης της συμμόρφωσης ούτε μεταξύ τους.

Προκειμένου να καλυφθούν οι απαιτήσεις του κανονισμού, τα κράτη μέλη έπρεπε να θεσπίσουν τροποποιήσεις στα εθνικά συστήματα διαπίστευσής τους σε διαφορετικό βαθμό το καθένα. Ενώ για ορισμένα κράτη μέλη χρειάζονταν μόνο ορισμένες ή ήσσονος σημασίας αλλαγές, άλλα έπρεπε να αναθεωρήσουν ουσιαστικά τα εθνικά συστήματα διαπίστευσής τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, αυτό ήταν αναγκαίο για τη συγχώνευση ορισμένων φορέων διαπίστευσης. Όλα τα κράτη μέλη, καθώς και οι χώρες της ΕΖΕΣ και η Τουρκία έχουν θεσπίσει εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης[2].

Η διαδικασία αναδιάρθρωσης και προσαρμογής στον κανονισμό έχει πλέον ολοκληρωθεί σε μεγάλο βαθμό, ενώ η ενοποίηση είναι ακόμη σε εξέλιξη και, σε ορισμένες περιπτώσεις, οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης εξακολουθούν να πρέπει να ενισχυθούν στο εθνικό τους πλαίσιο.

2.2. Διασυνοριακή διαπίστευση

Ο κανονισμός προβλέπει ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης θα πρέπει να ζητούν διαπίστευση από το κράτος μέλος στο οποίο είναι εγκατεστημένοι. Ωστόσο, υπάρχουν τρία σενάρια στο πλαίσιο των οποίων ένας οργανισμός αξιολόγησης της συμμόρφωσης μπορεί να ζητήσει διαπίστευση αλλού:

(1) Το πρώτο σενάριο είναι ότι το οικείο κράτος μέλος δεν έχει συστήσει εθνικό οργανισμό διαπίστευσης.

(2) Το δεύτερο σενάριο είναι ότι ο εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν πραγματοποιεί διαπίστευση για τη δραστηριότητα για την οποία ζητείται διαπίστευση.

(3) Το τρίτο σενάριο είναι ότι ο σχετικός εθνικός οργανισμός διαπίστευσης δεν έχει υποβληθεί επιτυχώς σε αξιολόγηση από ομοτίμους.

Μέχρι σήμερα το πρώτο σενάριο δεν υλοποιήθηκε, καθώς όλα τα κράτη μέλη έχουν δημιουργήσει εθνικό οργανισμό διαπίστευσης. Το δεύτερο και το τρίτο σενάριο είναι συχνότερα, δεδομένου ότι δεν εφαρμόζουν όλοι οι εθνικοί οργανισμοί διαπίστευσης το πλήρες πεδίο των δραστηριοτήτων τους.

Ενώ οι διατάξεις αυτές για τη διασυνοριακή διαπίστευση απεδείχθησαν σχετικά απλές, ένα ζήτημα που έχει ολοένα και μεγαλύτερη σημασία τα τελευταία έτη είναι εκείνο των διεθνών οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης με πολλές έδρες και

[1] Βλέπε άρθρα 4, 6 και 8 του κανονισμού.

[2] Τα στοιχεία επικοινωνίας τους διατίθενται στην ιστοσελίδα της Επιτροπής στην ακόλουθη διεύθυνση: http://ec.europa.eu/enterprise/newapproach/nando/index.cfm?fuseaction=ab.main

της ανάθεσης υπεργολαβιών. Η Επιτροπή, με την πλήρη συναίνεση των κρατών μελών, εξέδωσε έγγραφο πολιτικής που εξηγεί τον τρόπο με τον οποίο οι οργανισμοί διαπίστευσης θα πρέπει να ενεργούν σε παρόμοιες περιπτώσεις, με στόχο να αποφευχθούν οι πολλαπλές διαπιστεύσεις[3]. Η ευρωπαϊκή συνεργασία για τη διαπίστευση, ΕΑ (βλέπε τμήμα σχετικά με την υποδομή διαπίστευσης), στη συνέχεια παρείχε κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο θα εφαρμοστούν στην πράξη οι εν λόγω πολιτικές αρχές. Ενδέχεται να απαιτηθούν κάποιες λεπτομερέστερες ρυθμίσεις της εφαρμογής αυτών των πολιτικών αρχών, αφότου θα έχει συγκεντρωθεί καλύτερη εμπειρία με τις εν λόγω κατευθυντήριες γραμμές.

2.3. Αξιολόγηση από ομοτίμους

Η αξιολόγηση από ομοτίμους είναι ίσως το σημαντικότερο εργαλείο για να εξασφαλιστεί ότι το ευρωπαϊκό σύστημα διαπίστευσης πληροί τις προσδοκίες της διασφάλισης της ποιότητας του ευρωπαϊκού συστήματος αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Μια επιτυχημένη αξιολόγηση από ομοτίμους είναι η προϋπόθεση για την αμοιβαία αναγνώριση των πιστοποιητικών διαπίστευσης.

Συνεπώς, ένας αυστηρός μηχανισμός αξιολόγησης από ομοτίμους μεταξύ εθνικών οργανισμών διαπίστευσης έχει καίρια σημασία για την ορθή εφαρμογή του κανονισμού. Διασφαλίζει τον συνεχή έλεγχο της ποιότητας των εργασιών των εθνικών οργανισμών διαπίστευσης, ενώ ταυτόχρονα παρέχει μια διαδικασία μάθησης όχι μόνο εκείνων που αξιολογούνται, αλλά και όσων κάνουν την αξιολόγηση. Η αξιολόγηση από ομοτίμους ξεχωρίζει και αναδεικνύει τη διαπίστευση σε σύγκριση με άλλα μέσα αξιολόγησης της επάρκειας και των επιδόσεων των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Ο επόμενος στόχος είναι να ενισχυθεί περαιτέρω η διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους, να ενισχυθεί η διαθεσιμότητα εκπαιδευμένων και έμπειρων ομότιμων αξιολογητών, καθώς και να εναρμονιστούν περαιτέρω οι προσεγγίσεις, ιδιαίτερα στον ρυθμιζόμενο τομέα.

2.4. Ευρωπαϊκή υποδομή διαπίστευσης

Όπως προβλέπεται στον κανονισμό, η Επιτροπή αναγνώρισε την ευρωπαϊκή συνεργασία για τη διαπίστευση (ΕΑ) ως την ευρωπαϊκή υποδομή διαπίστευσης[4]. Στη συνέχεια, η Επιτροπή συνήψε συμφωνία που καθορίζει τα λεπτομερή καθήκοντα της ΕΑ, τις χρηματοδοτικές ρυθμίσεις και τις ρυθμίσεις για την εποπτεία της.

Τον Απρίλιο του 2009 η Επιτροπή, η ΕΖΕΣ, τα κράτη μέλη και η ΕΑ υπέγραψαν κατευθυντήριες γραμμές γενικής συνεργασίας που τονίζουν την πολιτική τους δέσμευση να συνεργαστούν στενά για την επιτυχή εφαρμογή του κεφαλαίου διαπίστευσης του κανονισμού[5]. Εκφράζουν κοινή κατανόηση της σημασίας της διαπίστευσης για την ευρωπαϊκή οικονομία καθώς και τον υποστηρικτικό ρόλο της για διάφορες ευρωπαϊκές πολιτικές και την αντίστοιχη νομοθεσία. Στις

---

3 CERTIF 2009-06 Rev. 6.0 Cross Border Accreditation Activities (διασυνοριακές δραστηριότητες διαπίστευσης) (Βλέπε συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής)

4 Βλέπε άρθρο 14 του κανονισμού.

5 Γενικές κατευθυντήριες γραμμές για τη συνεργασία μεταξύ της ευρωπαϊκής συνεργασίας για τη διαπίστευση και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της Ευρωπαϊκής Ζώνης Ελευθέρων Συναλλαγών και των αρμόδιων εθνικών αρχών. ΕΕ 2009 C/116/04: http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:C:2009:116:0006:0011:EN:PDF

κατευθυντήριες γραμμές καθορίζονται οι ειδικοί στόχοι πολιτικής για διαπίστευση έτσι ώστε να μπορεί να εκπληρώσει τους στόχους της που εκφράζονται στον κανονισμό.

Τον Ιούνιο του 2010 η Επιτροπή και η ΕΑ υπέγραψαν συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης για την περίοδο 2010-2014. Η παρούσα σύμβαση-πλαίσιο εταιρικής σχέσης παρέχει χρηματοδοτική στήριξη για την ΕΑ για την εκπλήρωση των καθηκόντων της, όπως προβλέπεται από τον κανονισμό και για την επίτευξη των στόχων που περιγράφονται στο πλαίσιο των κατευθυντήριων γραμμών. Οι δραστηριότητες της ΕΑ που είναι επιλέξιμες για χρηματοδότηση από την ΕΕ περιλαμβάνουν τεχνικές εργασίες που συνδέονται με το σύστημα αξιολόγησης από ομοτίμους, ενημέρωση των ενδιαφερόμενων μερών και συμμετοχή στους διεθνείς οργανισμούς στον τομέα της διαπίστευσης, καταρτίζοντας και επικαιροποιώντας τις συνεισφορές για κατευθυντήριες γραμμές που σχετίζονται με τη διαπίστευση, την κοινοποίηση των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, την αξιολόγηση της συμμόρφωσης και την εποπτεία της αγοράς και τις δραστηριότητες της βοήθειας προς τις τρίτες χώρες[6].

Η συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης ορίζει τη δυνατότητα ετήσιας επιχορήγησης λειτουργίας για το συνεχιζόμενο έργο της ΕΑ και της γραμματείας της. Κατά τη στιγμή της σύνταξης της παρούσας έκθεσης, έχουν εκταμιευθεί δύο ετήσιες λειτουργικές επιχορηγήσεις ύψους 375 000 ευρώ και περίπου 40 % του συνολικού προϋπολογισμού της ΕΑ.

Η επιχορήγηση υποστήριξε εργασίες που σχετίζονται με τη λειτουργία και τη διαχείριση του συστήματος αξιολόγησης από ομοτίμους, το οποίο το 2010 και το 2011 περιλάμβανε 32 αξιολογήσεις - συμπεριλαμβανομένων προκαταρκτικών αξιολογήσεων, αρχικών αξιολογήσεων, επαναξιολογήσεων και έκτακτων αξιολογήσεων των εθνικών οργανισμών διαπίστευσης - και 8 επιμορφώσεις αξιολογητών. Οι δραστηριότητες στον τομέα αυτό περιλαμβάνουν, επίσης, την εκκίνηση μιας συνολικής διαδικασίας ενίσχυσης του συστήματος αξιολόγησης από ομοτίμους που έχει καταρτίσει ορισμένες προτάσεις, οι οποίες, επί του παρόντος, αποτελούν αντικείμενο συζήτησης.

Επιπλέον, η επιτροπή οριζόντιας εναρμόνισης της ΕΑ, καθώς και το εργαστήριο και οι επιτροπές πιστοποίησης και επιθεώρησης εργάστηκαν για την προώθηση μιας κοινής αντίληψης σχετικά με την διεξαγωγή της διαπίστευσης και, επίσης, για την υποστήριξη της διαπίστευσης στο πλαίσιο των οικείων ρυθμιζόμενων τομέων. Αυτό έχει οδηγήσει σε μια σειρά εγγράφων καθοδήγησης[7].

Η ΕΑ ήταν επίσης πολύ δραστήρια όσον αφορά την εκπλήρωση των καθηκόντων της που είναι να παρέχει τεχνική εμπειρογνωμοσύνη σε διάφορες υπηρεσίες της Επιτροπής για τη συμπερίληψη της διαπίστευσης σε νομοθετικά σχέδια ή στο πλαίσιο της εφαρμογής της ισχύουσας τομεακής νομοθεσίας[8].

---

6 Βλέπε άρθρο 32 του κανονισμού.

7 http://www.european-accreditation.org/content/publications/pub.htm.

8 Οι δραστηριότητες δεν περιορίστηκαν στις υπηρεσίες της Γενικής Διεύθυνσης «Επιχειρήσεις και Βιομηχανία», αλλά επεκτάθηκαν και σε άλλες Γενικές Διευθύνσεις (μεταξύ άλλων ΓΔ SANCO, ΓΔ AGRI, ΓΔ ENV, ΓΔ MOVE, ΓΔ CLIMA). Εξέχον παράδειγμα θα ήταν η συνεργασία σχετικά με τον νέο κανονισμό διαπίστευσης και επαλήθευσης της ευρωπαϊκής εμπορίας εκπομπών (ETS), όταν η ΕΑ συνεργάστηκε στενά με τη ΓΔ ENTR και τη ΓΔ CLIMA προκειμένου να βρουν μια λύση που θα ικανοποιεί τις ανάγκες της εν λόγω νομοθεσίας. (Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 600/2012 της Επιτροπής, της

Επιπλέον, η ΕΑ συνεργάζεται με τα ενδιαφερόμενα μέρη μέσω της συμβουλευτικής επιτροπής της και έχει εκπληρώσει τις υποχρεώσεις της να συμμετέχει στους διεθνείς οργανισμούς διαπίστευσης ILAC/IAF συμμετέχοντας στη διαδικασία τους αξιολόγησης από ομοτίμους και στις διάφορες ομάδες εργασίας τους. Έχει επίσης παγιωμένες σχέσεις με τρίτες χώρες με την αποδοχή των εθνικών οργανισμών διαπίστευσης των χωρών ΕΖΕΣ και των υποψήφιων προς ένταξη χωρών, ως πλήρη μέλη και προσυπογράφοντας συμφωνίες σύνδεσης με τους εθνικούς οργανισμούς διαπίστευσης των χωρών που συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή πολιτική γειτονίας. Η ΕΑ επί του παρόντος αριθμεί 35 πλήρη μέλη και 13 συνδεδεμένα μέρη[9].

Εκτός από την ετήσια επιχορήγηση λειτουργίας, η συμφωνία-πλαίσιο εταιρικής σχέσης με την ΕΑ ορίζει επίσης τη δυνατότητα των επιχορηγήσεων δράσης για συγκεκριμένα έργα. Μέχρι σήμερα, δεν έγινε χρήση της δυνατότητας αυτής.

Η συνεργασία με την ΕΑ ήταν πολύ αποδοτική στο σύνολό της. Έχουν καταβληθεί σημαντικές προσπάθειες για να ανταποκριθεί στις μεταβαλλόμενες συνθήκες για τη διαπίστευση μετά την έναρξη ισχύος του κανονισμού και το νέο ρόλο της ΕΑ ως ευρωπαϊκής υποδομής διαπίστευσης στο πλαίσιο αυτό. Η πρόοδος που έχει σημειωθεί μέχρι στιγμής θα πρέπει να εδραιωθεί περαιτέρω, ώστε να εξακολουθήσει να ενισχύει τον ρόλο της διαπίστευσης ως τελευταίας βαθμίδας ελέγχου στο ευρωπαϊκό σύστημα αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Καθώς η διαπίστευση χρησιμοποιείται όλο και περισσότερο για την εφαρμογή της νομοθεσίας της ΕΕ, αυτό μπορεί να συνεπάγεται και επανεξέταση των πόρων και της οικονομικής στήριξης που διατίθεται στην ΕΑ.

2.5. Διαπίστευση προς υποστήριξη της κοινοποίησης

Ο κανονισμός είναι πολύ σαφής όσον αφορά την προτίμησή του στη διαπίστευση ως μέσου για την απόδειξη της τεχνικής επάρκειας ενός φορέα αξιολόγησης της πιστότητας για τους σκοπούς της «κοινοποίησης» υπό ειδική νομοθεσία, δηλαδή τελικά να αναγνωρίζουν την ικανότητα του οργανισμού να αξιολογεί τη συμμόρφωση των προϊόντων με τις απαιτήσεις συγκεκριμένου κανονισμού ή οδηγίας.

Η διαπίστευση έχει το πλεονέκτημα ότι είναι διαφανής, δραστηριότητα βάσει προτύπων, ενώ εφαρμόζεται η διαδικασία αξιολόγησης από ομοτίμους, ώστε να εξασφαλίζεται ότι διατηρούνται συγκρίσιμα επίπεδα ποιότητας. Αυτό δεν ισχύει για κοινοποιήσεις που δεν βασίζονται σε διαπίστευση. Συνεπώς, η Επιτροπή, σε συμφωνία με τα κράτη μέλη, έχει εκδώσει έγγραφο καθοδήγησης σχετικά με το είδος των πληροφοριών που θα πρέπει να αναφέρει μια μη διαπιστευμένη κοινοποίηση[10]. Καθώς οι μη διαπιστευμένες κοινοποιήσεις δεν συνοδεύονται πάντα από την κατάλληλη τεκμηρίωση και τα κράτη μέλη και η Επιτροπή έχουν ένα πιο μακροχρόνιο πλαίσιο για να προβάλουν αντιρρήσεις, η διαδικασία κοινοποίησης στις περιπτώσεις αυτές μπορεί να γίνει ιδιαίτερα χρονοβόρος και επαχθής.

21ης Ιουνίου 2012 , για την επαλήθευση των εκθέσεων που αφορούν τις εκπομπές αερίων θερμοκηπίου και τα τονοχιλιόμετρα και για τη διαπίστευση των ελεγκτών σύμφωνα με την οδηγία 2003/87/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου (Κείμενο που παρουσιάζει ενδιαφέρον για τον ΕΟΧ).

9 http://www.european-accreditation.org/content/ea/members.htm

10 CERTIF 2010-08 Rev.1 Κοινοποίηση χωρίς διαπίστευση («Notification without Accreditation») (Άρθρο 5 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008).

Η χρήση της διαπίστευσης για σκοπούς κοινοποίησης διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών και μεταξύ των τομέων. Ενώ ορισμένα κράτη μέλη έχουν καταστήσει τη διαπίστευση υποχρεωτική για σκοπούς κοινοποίησης, αυτό δεν ισχύει για άλλα κράτη μέλη που εφαρμόζουν μια μάλλον ανάμεικτη προσέγγιση. Είναι γεγονός ότι, στο τέλος του 2009, πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, από τις 2 249 κοινοποιήσεις 1 089 δεν είχαν διαπιστευθεί και 1 118 είχαν διαπιστευθεί, ενώ, έως τον Ιούνιο του 2012, υπήρχαν 3 106 κοινοποιήσεις από τις οποίες 861 δεν είχαν διαπιστευθεί και 2 196 είχαν διαπιστευτεί. Η διαπίστευση, συνεπώς, αναλαμβάνει με επιτυχία τον ρόλο της όσον αφορά την υποστήριξη της κοινοποίησης. Μια στενότερη επικοινωνία μεταξύ των εθνικών αρχών και του φορέα διαπίστευσης είναι, επομένως, δικαιολογημένη.

2.6. Έγγραφα καθοδήγησης

Η Επιτροπή, σε συμφωνία με τα κράτη μέλη, εξέδωσε έγγραφα καθοδήγησης που παρατίθενται στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

2.7. Προκλήσεις

Παρ' όλο που η εφαρμογή του κανονισμού έχει θέσει ένα στέρεο νομικό πλαίσιο για τη διαπίστευση, οι σημαντικότερες προκλήσεις στην εφαρμογή του κεφαλαίου του κανονισμού για τη διαπίστευση για τα επόμενα έτη θα είναι η εδραίωση και η ενίσχυση του συστήματος, καθώς και η ευαισθητοποίηση και η καλύτερη κατανόηση των οφελών της διαπίστευσης. Εκτός από ορισμένα νομικά ζητήματα που περιβάλλουν τη διαπίστευση, αυτό θα απαιτήσει περαιτέρω ενίσχυση του συστήματος αξιολόγησης από ομοτίμους ως το κυριότερο μέσο για την εξασφάλιση της συνεχούς ποιότητας των πιστοποιητικών σε όλη την ΕΕ. Επιπλέον, στη διαπίστευση για σκοπούς κοινοποίησης θα πρέπει να δοθεί ακόμη μεγαλύτερη σπουδαιότητα και θα πρέπει να χρησιμοποιείται πιο συστηματικά στη νομοθεσία της ΕΕ, όταν αυτή προβλέπει αξιολόγηση της συμμόρφωσης και τον καθορισμό οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης. Αυτό μπορεί επίσης να απαιτήσει ότι η Επιτροπή και η ΕΑ αναπτύσσουν τομεακά συστήματα διαπίστευσης για να εξασφαλιστεί ότι οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης ικανοποιούν το επίπεδο επάρκειας το οποίο απαιτείται από την εναρμονιστική νομοθεσία της Ένωσης σε τομείς με ειδικές απαιτήσεις[11].

3. ΕΝΩΣΙΑΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ ΕΠΟΠΤΕΙΑΣ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ ΓΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Το παρόν τμήμα συνοψίζει την κατάσταση της εφαρμογής των βασικών διατάξεων του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 σχετικά με τη θέσπιση πλαισίου εποπτείας της αγοράς για όλα τα εναρμονισμένα προϊόντα στην ενιαία αγορά. Το κεφάλαιο αυτό συμπληρώνει τις πληροφορίες που περιλαμβάνονται στην εκτίμηση του αντικτύπου που συνοδεύει τις προτάσεις της Επιτροπής για κανονισμό σχετικά με την ασφάλεια καταναλωτικών προϊόντων και για κανονισμό σχετικά με την εποπτεία της αγοράς.

3.1. Απαιτήσεις για την οργάνωση της εποπτείας της αγοράς από τα κράτη μέλη

Ο κανονισμός καθορίζει ειδικές απαιτήσεις για την οργάνωση της εποπτείας της αγοράς από τα κράτη μέλη από το 2010 και μετά. Οι περισσότερες από αυτές, στη

[11] Βλέπε άρθρο 13 παράγραφος 3 του κανονισμού.

συνέχεια, καθόρισαν λεπτομερέστερα τις διοικητικές τους δομές και εφάρμοσαν συγκεκριμένες λύσεις για να εξασφαλίσουν την εκπλήρωση των εν λόγω απαιτήσεων. Οι απαντήσεις των κρατών μελών σε ερωτηματολόγιο σχετικά με την εφαρμογή του κανονισμού μπορούν να συνοψισθούν[12] ως ακολούθως:

- *Αρμοδιότητα και ταυτότητα των αρχών:* στα περισσότερα κράτη μέλη, ο κανονισμός χρειάζεται μόνο μερικές μικρές προσαρμογές σε προϋπάρχουσες δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς (π.χ. θέσπιση προγράμματος για τη βελτίωση της εποπτείας της αγοράς), καθώς τα κράτη μέλη είχαν ήδη συστήσει διαδικασίες εποπτείας της αγοράς με τη σχετική εθνική νομοθεσία.

- *Ο μηχανισμός ανακοίνωσης και συντονισμού μεταξύ των αρχών εποπτείας της αγοράς* διαφέρει μεταξύ των κρατών μελών: μερικές φορές οι δίαυλοι επικοινωνίας βασίζονται σε άτυπη συμφωνία ή η επικοινωνία πραγματοποιείται μέσω συντονιστικού φορέα για την εποπτεία της αγοράς, μέσω μιας ομάδας εργασίας που είναι αρμόδια για την εφαρμογή του νέου νομοθετικού πλαισίου ή μέσω επιτροπής εποπτείας της αγοράς.

- *Διαδικασία για την παρακολούθηση των καταγγελιών:* πριν από τον κανονισμό, τα περισσότερα κράτη μέλη είχαν ήδη εφαρμόσει συστήματα για καταγγελίες. Αν και τα συστήματα αυτά επικαιροποιούνται σε τακτική βάση, η πλειονότητα των κρατών μελών αναφέρει ότι μπορούν να βελτιωθούν περαιτέρω.

- *Διαδικασία για την παρακολούθηση ατυχημάτων και βλαβών στην υγεία:* ορισμένα κράτη μέλη πιστεύουν ότι είναι αναγκαίο ένα βελτιωμένο σύστημα για στοιχεία ατυχημάτων και θα μπορούσαν να βασιστούν στην τρέχουσα βάση δεδομένων για τραυματισμούς της ΕΕ.

- *Ενίσχυση των εξουσιών των αρχών εποπτείας της αγοράς:* υπήρξαν ορισμένες ελάσσονες τροποποιήσεις στα κράτη μέλη, όπως οι εκτελεστικές εξουσίες που ήταν περισσότερο συμβατές με εκείνες που απαιτούνται από τον κανονισμό. Ορισμένα κράτη μέλη είχαν την υποχρέωση να τροποποιήσουν την υπάρχουσα εθνική νομοθεσία για να συμμορφωθούν με τον κανονισμό (ΕΚ).

- *Ενίσχυση των χρηματοοικονομικών πόρων και του ανθρώπινου δυναμικού των αρχών της εποπτείας της αγοράς:* οι χρηματοοικονομικοί πόροι και το ανθρώπινο δυναμικό για την εποπτεία της αγοράς μειώθηκαν εξαιτίας δημοσιονομικών περιορισμών στα περισσότερα κράτη μέλη, ενώ σε μια μειονότητα κρατών μελών δεν θεωρήθηκαν αναγκαίες μέχρι σήμερα σημαντικές τροποποιήσεις.

- *Κυρώσεις για τους οικονομικούς φορείς:* κυρώσεις για μη συμμορφούμενους οικονομικούς φορείς υπήρχαν ήδη πριν από την έναρξη ισχύος του κανονισμού, αλλά τροποποιήθηκαν ελαφρά σε ορισμένα κράτη μέλη, λόγω των νέων αρμοδιοτήτων των αρχών εποπτείας της αγοράς.

Στις αρχές του 2010 όλα τα κράτη μέλη, η Ισλανδία και η Τουρκία, ενημέρωσαν την Επιτροπή σχετικά με τις αρχές εποπτείας της αγοράς τους και το πεδίο

[12] Πλήρης επισκόπηση των απαντήσεων μπορεί να αναζητηθεί στο συνοδευτικό έγγραφο εργασίας των υπηρεσιών της Επιτροπής.

αρμοδιοτήτων τους, όπως ζητήθηκε συγκεκριμένα από τον κανονισμό[13]. Οι ανακοινώσεις αυτές παρέχουν μια καλή επισκόπηση της κατανομής καθηκόντων και αρμοδιοτήτων στον τομέα της εποπτείας της αγοράς για τα εναρμονισμένα προϊόντα, συμπεριλαμβανομένων των σχετικών λεπτομερών στοιχείων επαφής. Δημοσιεύτηκαν στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής[14] και, φυσικά, συμβάλλουν στη διαφάνεια σχετικά με τις εθνικές αρχές εποπτείας της αγοράς στην ΕΕ.

3.2. Τα εθνικά προγράμματα εποπτείας της αγοράς

Σύμφωνα με τον κανονισμό[15], τα κράτη μέλη πρέπει να θεσπίζουν, να εφαρμόζουν και να επικαιροποιούν τα προγράμματά τους εποπτείας της αγοράς. Τα κράτη μέλη οφείλουν επίσης να κοινοποιούν τα προγράμματα αυτά στα άλλα κράτη μέλη και στην Επιτροπή και να τα καταστούν προσβάσιμα στο κοινό μέσω του διαδικτύου. Στόχος των εν λόγω προγραμμάτων είναι καταστεί δυνατό οι αρχές άλλων χωρών, καθώς και οι πολίτες εν γένει, να κατανοήσουν πώς, πότε, πού και σε ποιους τομείς πραγματοποιείται εποπτεία της αγοράς. Τα εθνικά προγράμματα, στη συνέχεια, περιέχουν πληροφορίες σχετικά με τη γενική οργάνωση της εποπτείας της αγοράς σε εθνικό επίπεδο (π.χ. μηχανισμοί συντονισμού μεταξύ των διαφόρων αρχών, των πόρων που τους αποδίδονται, των μεθόδων εργασίας κ.λπ.) και σε συγκεκριμένους τομείς παρέμβασης (π.χ. κατηγορίες προϊόντων, κατηγορίες κινδύνου, τύπους χρηστών κ.λπ.).

Τα περισσότερα κράτη μέλη διαβίβασαν τα εθνικά (γενικά ή τομεακά) προγράμματά τους και τυχόν αναγκαία επανεξέταση στην Επιτροπή το 2010, το 2011 και το 2012 (βλέπε πίνακα 1). Το 2012 η Επιτροπή δημοσίευσε στον δικτυακό τόπο της ένα μη εμπιστευτικό πρωτότυπο και μετάφραση των τελευταίων εθνικών προγραμμάτων που ελήφθησαν από τα κράτη μέλη, την Ισλανδία και την Τουρκία[16].

Η αξιολόγηση των προσπαθειών που καταβάλλουν τα κράτη μέλη είναι γενικά πολύ θετική, παρά το γεγονός ότι ορισμένες χώρες έχουν δώσει μεγαλύτερη έμφαση στις πληροφορίες σχετικά με τη γενική οργάνωση της εποπτείας της αγοράς, ενώ άλλες έχουν επιλέξει να ευνοούν πληροφορίες για τομεακές δραστηριότητες, με αποτέλεσμα οι πληροφορίες να μην είναι πάντα πλήρως συγκρίσιμες. Η σαφήνεια σχετικά με τον τρόπο με τον οποίο τα κράτη μέλη έχουν οργανώσει τη συνεργασία και τον συντονισμό μεταξύ των διαφόρων αρχών, καθώς και με τα τελωνεία, θα μπορούσε να βελτιωθεί.

Η Επιτροπή βοήθησε την εφαρμογή από τα κράτη μέλη των εν λόγω διατάξεων του κανονισμού, ειδικότερα προτείνοντας ένα κοινό σχεδιότυπο για να καθορίσουν τα τομεακά προγράμματά τους. Αυτό διευκολύνει πλέον σε μεγάλο βαθμό τη συγκρισιμότητα των εθνικών πληροφοριών σε συγκεκριμένο προϊόν ή τομείς νομοθεσίας και καθιστά δυνατό για τις αρχές εποπτείας της αγοράς να σχεδιάσουν διασυνοριακή συνεργασία σε τομείς κοινού ενδιαφέροντος.

Πίνακας 1: Εθνικά προγράμματα εποπτείας της αγοράς (NMSP) – κατάσταση 2010-2012

---

13 Βλέπε άρθρο 17.

14 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/market-surveillance-authorities/index_en.htm.

15 Βλέπε άρθρο 18 παράγραφος 5.

16 http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/regulatory-policies-common-rules-for-products/national-market-surveillance-programmes/index_en.htm.

Χώρα	*Τύπος προγράμματος*[17]	*2010*	*2011*	*2012*
Αυστρία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Βέλγιο	Γενικά*	x	x	x
Βουλγαρία	Γενικά*	x	x	x
Κύπρος	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Τσεχική Δημοκρατία	Τομεακά	x	x	x
Δανία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Εσθονία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Φινλανδία	Τομεακά	x	x	x
Γαλλία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Γερμανία	Γενικά *	x	x	x
Ελλάδα	Γενικά	x	x	x
Ουγγαρία	Τομεακά	x	x	x
Ιρλανδία	Γενικά *	x	x	x
Ιταλία	Γενικά	x	x	x
Λετονία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Λιθουανία	Τομεακά	x	x	x
Λουξεμβούργο	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Μάλτα	Τομεακά	x	x	x
Κάτω Χώρες	Τομεακά	x	x	x
Πολωνία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Πορτογαλία	Γενικά και τομεακά	x	x	x

[17] Η κατάσταση αντικατοπτρίζει ιδίως την προσέγγιση που ακολουθήθηκε για το έτος 2012.

Χώρα	*Τύπος προγράμματος*[17]	*2010*	*2011*	*2012*
Ρουμανία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Σλοβακία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Σλοβενία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Ισπανία	Τομεακά	--	x[18]	x
Σουηδία	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Ηνωμένο Βασίλειο	Γενικά και τομεακά	x	x	x
Ισλανδία	Γενικά	x	x	x
Τουρκία	Γενικά	x	x	x

** Το πρόγραμμα καλύπτει, επίσης, ορισμένες πληροφορίες σχετικά με συγκεκριμένους τομείς, μολονότι αυτές δεν είναι λεπτομερείς*

3.3. Προϊόντα που παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο

Ο κανονισμός δημιουργεί μια γενική υποχρέωση για τα κράτη μέλη να εξασφαλίσουν ότι τα εμπορεύματα που ενδέχεται να θέσουν σε κίνδυνο την υγεία ή την ασφάλεια των χρηστών (καταναλωτών και εργαζομένων) ή που δεν συμμορφώνονται, σε κάθε περίπτωση, με τις απαιτήσεις για προϊόντα που καθορίζονται στην εναρμονιστική νομοθεσία της ΕΕ, ανακαλούνται, απαγορεύονται ή ο εφοδιασμός τους περιορίζεται[19]. Επιπλέον, το ίδιο άρθρο προβλέπει ότι όταν τα προϊόντα – με βάση την κατάλληλη αξιολόγηση κινδύνου – θεωρείται ότι παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο, τα κράτη μέλη πρέπει επίσης να ενημερώνουν την Επιτροπή χωρίς καθυστέρηση σχετικά με τα μέτρα που λαμβάνονται με τη χρήση του συστήματος ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών «RAPEX»[20].

Η συμπερίληψη στον κανονισμό αναφοράς στο σύστημα RAPEX αναγνώρισε τη σημασία αυτού του μηχανισμού ανταλλαγής πληροφοριών για την εποπτεία της αγοράς στην ενιαία αγορά και τη σύνδεση του μηχανισμού αυτού με τους κανονισμούς που αφορούν συγκεκριμένο προϊόν. Η αναφορά στο σύστημα RAPEX είχε επίσης το αποτέλεσμα της επέκτασης της υποχρέωσης για αποστολή κοινοποιήσεων RAPEX σε όλα τα εμπορεύματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της ενωσιακής νομοθεσίας εναρμόνισης, συμπεριλαμβανομένων των προϊόντων για χρήση σε επαγγελματικό πλαίσιο (π.χ. βιομηχανικά μηχανήματα) και των προϊόντων

18 Μόνο για περιορισμένο αριθμό προϊόντων.

19 Βλέπε άρθρο 16.

20 Βλέπε άρθρα 20 και 22. Το RAPEX είναι ένα σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης, το οποίο έχει θεσπιστεί δυνάμει του άρθρου 12 της ΟΓΑΠ.

που ενδέχεται να θίξουν δημόσια συμφέροντα άλλα από την υγεία και την ασφάλεια (π.χ. περιβάλλον, ασφάλεια, δίκαιη διεξαγωγή των εμπορικών συναλλαγών κ.λπ.).

Η επέκταση αυτή έχει συμβάλει ιδιαίτερα στην προστασία των εργαζομένων[21] και στην προστασία του περιβάλλοντος[22], παρ' ότι ο συνολικός αριθμός των νέων κοινοποιήσεων ήταν μάλλον περιορισμένος κατά τα δύο πρώτα έτη εφαρμογής του κανονισμού. Πέραν των κοινοποιήσεων RAPEX σύμφωνα με την οδηγία για την γενική ασφάλεια των προϊόντων, η Επιτροπή έλαβε, το 2010, 20 κοινοποιήσεις δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008 (7 από αυτά παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο)· Το 2011 η Επιτροπή έλαβε 25 τέτοιες κοινοποιήσεις (17 από αυτές παρουσιάζουν σοβαρό κίνδυνο)[23]. Συνολικά, 9 κράτη μέλη διαβίβασαν τις κοινοποιήσεις σχετικά με τα επαγγελματικά εμπορεύματα και προϊόντα που ενδέχεται να θίξουν δημόσια συμφέροντα εκτός από την υγεία και την ασφάλεια.

Πιο πρόσφατες τάσεις δείχνουν αύξηση του αριθμού των κοινοποιήσεων που ελήφθησαν, καθώς το 2012 η Επιτροπή επικύρωσε συνολικά 37 νέες κοινοποιήσεις, 31 από τις οποίες παρουσίαζαν σοβαρό κίνδυνο. Κατά την ίδια περίοδο ένα πρόσθετο κράτος μέλος άρχισε να κοινοποιεί. Οι αριθμοί αυτοί αναμένεται να αυξηθούν οριστικά με τον χρόνο, καθώς τα κράτη μέλη καθίστανται πιο προδραστικά στον τομέα των επαγγελματικών προϊόντων και αναπροσαρμόζουν πλήρως την πρακτική τους στο ευρύτερο πεδίο εφαρμογής του RAPEX.

Από την πλευρά της Επιτροπής, η εφαρμογή του κανονισμού έχει απαιτήσει κάποιες προσπάθειες για τον συντονισμό της εμπειρογνωμοσύνης που είναι αναγκαία για την εκτίμηση των νέων κοινοποιήσεων και την προσαρμογή των επιχειρησιακών διαδικασιών με το ευρύτερο πεδίο εφαρμογής του συστήματος. Η ολοκλήρωση της νέας πλατφόρμας ΤΠ για τις κοινοποιήσεις RAPEX, που ονομάζεται GRAS-RAPEX[24], αποτέλεσε ένα σημαντικό βήμα προς τα εμπρός για την εξυπηρέτηση των νέων κοινοποιήσεων.

3.4. Κατάλληλη μεθοδολογία αξιολόγησης του κινδύνου

Στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού, η οποία πραγματοποιήθηκε μέσω των ομάδων «SOGS», η Επιτροπή δημιούργησε, το 2011, μια Task Force για την εκτίμηση της επικινδυνότητας, αποτελούμενη από εμπειρογνώμονες των κρατών μελών. Η αποστολή της Task Force ήταν να προτείνει τα κατάλληλα μέσα για τη διενέργεια αξιολόγησης κινδύνου για όλα τα μη εδώδιμα προϊόντα και όλους τους

---

21 Παραδείγματα είναι η κοινοποίηση ενός μείκτη ζωοτροφών που χρησιμοποιούνται στη γεωργία, ο οποίος διαπιστώθηκε ότι δεν συμμορφώνεται με την οδηγία για τις μηχανές 2006/42/ΕΚ, αφότου προκάλεσε θανατηφόρο ατύχημα στην κοινοποιούσα χώρα και διάφορων επικίνδυνων επαγγελματικών εργαλείων που διαπιστώθηκε ότι δεν συμμορφώνονται με την οδηγία για τη χαμηλή τάση 2006/95/ΕΚ.

22 Παραδείγματα είναι οι κοινοποιήσεις σχετικά με διάφορους εξοπλισμούς προστασίας καταναλωτών και συσκευασιών παιχνιδιών που περιέχουν ποσότητα καδμίου η οποία υπερβαίνει το όριο που επιτρέπεται στον κανονισμό REACH (ΕΚ) αριθ. 1907/2006 και οι κοινοποιήσεις πυροτεχνημάτων που περιέχουν έμμονους οργανικούς ρύπους.

23 Περισσότερα λεπτομερή στοιχεία σχετικά με τις κοινοποιήσεις αυτές (κοινοποιούντα κράτη μέλη, κατηγορίες προϊόντων κ.λπ.) μπορείτε να βρείτε στο κεφάλαιο 2.3 των ετήσιων εκθέσεων RAPEX για το 2010 και 2011 που διατίθενται στη διεύθυνση: http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/key_docs_en.htm.

24 Το GRAS-RAPEX αντικατέστησε την εφαρμογή RAPEX-REIS στις 29 Μαΐου 2012. Η νέα πλατφόρμα ΤΠ περιέχει πιο προηγμένες λειτουργίες μεταξύ των οποίων και αναπτυσσόμενα μενού που επιτρέπουν σε σημεία επαφής του RAPEX να τηλεφορτώνουν πληροφορίες σχετικά με επαγγελματικά προϊόντα και λοιπούς κινδύνους άλλους από την υγεία και την ασφάλεια.

κινδύνους που εμπίπτουν στη νομοθεσία εναρμόνισης. Οι ισχύουσες κατευθυντήριες γραμμές του RAPEX[25] παρέχουν ήδη τη μεθοδολογία εκτίμησης επικινδυνότητας για καταναλωτικά αγαθά, πράγμα που, ασφαλώς, αποτελεί σημαντικό σημείο αναφοράς για τα κράτη μέλη. Στη συνέχεια ζητήθηκε από την Task Force να εκτιμήσει: i) κατά πόσον η υπάρχουσα μεθοδολογία, η οποία επικεντρώνεται κυρίως στα μη εναρμονισμένα προϊόντα, θα μπορούσε να λαμβάνει κατάλληλα υπόψη τις νομικές απαιτήσεις των εναρμονισμένων εμπορευμάτων· ii) πώς να αντιμετωπιστεί η ανάγκη για την εκτίμηση των κινδύνων για δημόσια συμφέροντα εκτός από την υγεία και την ασφάλεια, που δεν λαμβάνονται υπόψη από την εν λόγω μεθοδολογία.

Στο τέλος του σχεδίου η Task Force για την εκτίμηση επικινδυνότητας κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η μέθοδος στην οποία αναφέρονται οι κατευθυντήριες γραμμές για το RAPEX αντιπροσωπεύει μια καλή βάση, ωστόσο, η καταλληλότητά τους για τον εναρμονισμένο τομέα θα πρέπει να βελτιωθεί με τη συμπερίληψη ρητών αναφορών στις βασικές απαιτήσεις του προϊόντος και στα σχετικά εναρμονισμένα πρότυπα. Επιπλέον, η γλώσσα της μεθοδολογίας θα πρέπει να προσαρμοστεί σε ένα ευρύτερο σύνολο δημόσιων συμφερόντων, δίνοντας έμφαση στην έννοια της «βλάβης» αντί της «ζημίας»[26].

3.5. Γενικό σύστημα υποστήριξης πληροφοριών - ICSMS

Σύμφωνα με τον κανονισμό, η Επιτροπή πρέπει να αναπτύσσει και να τηρεί γενικό σύστημα αρχειοθέτησης και ανταλλαγής πληροφοριών σε θέματα που σχετίζονται με τις δραστηριότητες εποπτείας της αγοράς[27].

Οι εμπειρογνώμονες της Επιτροπής εξέτασαν τις πιθανές εναλλακτικές επιλογές (απόκτηση υφιστάμενου μέσου, ανάπτυξη νέου εργαλείου κ.λπ.) και κατέληξαν στο συμπέρασμα ότι η πλέον ενδεδειγμένη λύση ήταν η απόκτηση του εργαλείου «ICSMS» (σύστημα πληροφόρησης και επικοινωνίας για την εποπτεία της αγοράς), το οποίο είναι το μόνο σύστημα πληροφοριών αυτής της φύσης που ήδη λειτουργεί σήμερα. Την εν λόγω στιγμή το ICSMS χρησιμοποιήθηκε από 12 κράτη μέλη της ΕΕ/ΕΖΕΣ (Αυστρία, Βέλγιο, Κύπρος, Εσθονία, Γερμανία, Λουξεμβούργο, Μάλτα, Κάτω Χώρες, Σλοβενία, Σουηδία, Ελβετία και Ηνωμένο Βασίλειο) ως μέσο επικοινωνίας για τις αρχές εποπτείας της αγοράς με σκοπό την ανταλλαγή πληροφοριών για έρευνες συγκεκριμένων προϊόντων και συναφών δραστηριοτήτων.

Τον Νοέμβριο του 2011 η Επιτροπή συμφώνησε με τον ICSMS-AISBL (οργανισμός που συνενώνει τις αρχές εποπτείας της αγοράς στα κράτη μέλη ΕΕ/ΕΖΕΣ που είναι χρήστες του ICSMS) και τον LUBW (οργανισμός για τις περιβαλλοντικές μετρήσεις που εξαρτάται από το Υπουργείο Περιβάλλοντος και Μεταφορών της Βάδης-Βυρτεμβέργης, που φιλοξενεί φυσικώς το ICSMS) να αγοράσουν το ICSMS για 1 940,940 ευρώ. Στο πλαίσιο της σύμβασης, οι ICSMS-AISBL και LUBW δεσμεύτηκαν να:

– μεταφέρουν τα ΔΔΙ του εργαλείου ICSMS στην Επιτροπή·

[25] Εγκρίθηκε με την απόφαση 2010/15/ΕΕ της Επιτροπής, της 16ης Δεκεμβρίου 2009, ΕΕ L 22 της 26.1.2010, σ. 1, http://ec.europa.eu/consumers/safety/rapex/docs/rapex_guid_26012010_en.pdf

[26] Έγγραφο SOGS-MSG N031Rev1 ή CERTIF 2012-01 Rev1.

[27] Βλέπε άρθρο 23 του κανονισμού.

– ενσωματώσουν τα κράτη μέλη που δεν είναι ακόμα μέλη του ICSMS και να παρέχουν κατάρτιση στους χρήστες των νέων κρατών μελών CSMS. Τα πρώτα μαθήματα κατάρτισης πραγματοποιήθηκαν το διάστημα Μάιος - Ιούνιος 2012·

– παρέχουν τεχνική συνδρομή και βοήθεια σε όλους τους χρήστες του ICSMS (συμπεριλαμβανομένου του help desk του ICSMS)·

– διαχειρίζονται τον ICSMS σε καθημερινή βάση και να εξασφαλίζουν την ποιότητα των παρεχόμενων υπηρεσιών·

– μεταβιβάζουν την τεχνογνωσία του ICSMS στην Επιτροπή.

Υποστηριζόμενος από το διαδίκτυο, ο ICSMS καθιστά δυνατή μια συνολική διαδικασία ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ όλων των φορέων εποπτείας της αγοράς. Το σύστημα επιτρέπει την ταχεία και αποτελεσματική ανταλλαγή μεταξύ των χρηστών του των αποτελεσμάτων των δοκιμών, των στοιχείων ταυτοποίησης του προϊόντος, φωτογραφιών, πληροφοριών οικονομικών φορέων, εκτιμήσεων επικινδυνότητας, συμπεριλαμβανομένων στοιχείων για τους κινδύνους, καθώς και μέτρων που λαμβάνονται από τις εποπτικές αρχές.

Ο ICSMS αποτελείται από έναν εσωτερικό και έναν δημόσιο τομέα. Ο εσωτερικός τομέας είναι για τη χρήση των εποπτικών αρχών της αγοράς. Μπορεί επίσης να χρησιμοποιείται από τις τελωνειακές αρχές και τους υπαλλήλους της ΕΕ. Περιέχει όλες τις διαθέσιμες πληροφορίες (περιγραφή του προϊόντος, αποτελέσματα των δοκιμών, τα μέτρα που λαμβάνονται κ.λπ.). Ο δημόσιος τομέας είναι για τη χρήση των καταναλωτών και των οικονομικών παραγόντων. Οι πληροφορίες που είναι ορατές στο κοινό παρέχουν μόνο τα στοιχεία, που αναφέρουν το προϊόν και τη μη συμμόρφωση του και όχι τυχόν εσωτερικά έγγραφα (δηλαδή μεταξύ αρχής και παραγωγού/εισαγωγέα κ.λπ.).

Ο ICSMS ήδη συγκεντρώνει τα αποτελέσματα δοκιμών σε περισσότερα από 47 500 προϊόντα και απαριθμεί περισσότερες από 650 αρχές σε όλες τις χώρες του ΕΟΧ για περισσότερες από 45 οδηγίες. Ο αριθμός λογαριασμών χρήστη είναι 3 600. Ο ICSMS δίνει τη δυνατότητα σε όλους τους εσωτερικούς και δημόσιους χρήστες να πραγματοποιήσουν συγκεκριμένη έρευνα. Η αναζήτηση μπορεί να γίνει, για παράδειγμα, σύμφωνα με τα επιμέρους προϊόντα και σύμφωνα με τα αποτελέσματα των δοκιμών για ολόκληρες κατηγορίες προϊόντων. Αποτελέσματα δοκιμών μπορούν να εξασφαλιστούν για προϊόντα που προέρχονται από συγκεκριμένες χώρες. Πληροφορίες μπορούν να εξασφαλιστούν για προϊόντα που προέρχονται από ορισμένες οδηγίες, κοινοποιήσεις ρήτρας διασφάλισης, πληροφορίες σχετικά με κοινοποιήσεις RAPEX, για παραγωγούς, εισαγωγείς και εμπόρους. Οι πτυχές της εμπιστευτικότητας προστατεύονται από ένα σύστημα αδειών πρόσβασης.

Κάθε αρχή εποπτείας της αγοράς μπορεί να καταχωρίζει στοιχεία σχετικά με τα προϊόντα που αποτέλεσαν αντικείμενο έρευνας, τα οποία δεν βρίσκονται ακόμη στη βάση δεδομένων και να προσθέτει σχόλια σε ήδη υφιστάμενο φάκελο πληροφοριών προϊόντος, δηλαδή ανάδραση σχετικά με τις δραστηριότητες των αρχών εποπτείας της αγοράς όσον αφορά τα υπό έρευνα προϊόντα. Επιπλέον, η δυνατότητα μεταβίβασης της ευθύνης για ένα προϊόν από μια αρχή σε μια άλλη (η αποκαλούμενη «αλλαγή σκυτάλης») υπάρχει και χρησιμοποιείται ευρέως.

Η αξιολόγηση της σύμβασης ICSMS είναι πρόωρη, δεδομένου ότι υπεγράφη τον Νοέμβριο του 2011 και ότι η εγκατάσταση του συστήματος σε χώρες της ΕΕ που δεν ήταν ήδη μέλη έχει μόλις αρχίσει. Ωστόσο, λόγω του δυναμικού του ICSMS, η σύμβαση προσφέρει ικανοποιητική σχέση ποιότητας τιμής («value for money») για την Επιτροπή και όλα τα ενδιαφερόμενα μέρη (εθνικές αρχές, κατασκευαστές, πολίτες). Το γενικό σύστημα υποστήριξης πληροφοριών που θεσπίζεται βάσει του κανονισμού πρέπει να είναι ένα μέσο πολιτικής που διευκολύνει την εποπτεία της αγοράς σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδίως με την ενίσχυση της αποτελεσματικότητας και της συνοχής των ερευνών που διεξάγονται σε εθνικό επίπεδο.

Σύμφωνα με τους εμπειρογνώμονες που χρησιμοποιούν το ICSMS, η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με τα αποτελέσματα των δοκιμών και τις έρευνες παρέχει πλεονεκτήματα για τις αρχές εποπτείας της αγοράς, όπως:

– έγκαιρη επέμβαση: πληροφορίες για μη ασφαλή προϊόντα μπορούν να ανακοινωθούν αμέσως και μπορεί να ληφθούν άμεσα μέτρα·

– Αποτροπή: «μαύρα πρόβατα» μεταξύ των κατασκευαστών θα εντοπίζονται νωρίτερα και θα τιμωρούνται πιο αποτελεσματικά·

– Αποφυγή επικάλυψης των εργασιών: τα αποτελέσματα των δοκιμών από μία εποπτική αρχή θα τίθενται αμέσως στη διάθεση όλων των άλλων κρατών μελών·

– Δυνατότητα να παράγουν στατιστικές ανά τομέα, προϊόν κ.λπ.·

– Κάλυψη όλων των ζητημάτων μη συμμόρφωσης των προϊόντων.

Επιπλέον, το ICSMS παρέχει πολύτιμη βάση για την εφαρμογή της ευρωπαϊκής πολιτικής εποπτείας της αγοράς με τη δημιουργία βάσης για:

– τον συντονισμό των παρεμβάσεων ευρείας κλίμακας στην αγορά κατά ύποπτων προϊόντων·

– την εκπόνηση βέλτιστων πρακτικών, την ανταλλαγή γενικών γνώσεων και εμπειρίας·

– την υιοθέτηση κοινής προσέγγισης όσον αφορά την εποπτεία της αγοράς σε διάφορες χώρες (αποφεύγοντας έτσι στρέβλωση του ανταγωνισμού)·

– τη διαθεσιμότητα εγκυκλοπαίδειας των στοιχείων εποπτείας της αγοράς της ΕΕ·

– την ενημέρωση των πολιτών σχετικά με τα μη συμμορφούμενα προϊόντα και τα στοιχεία επικοινωνίας των αρμόδιων αρχών[28].

3.6. Υποστήριξη στη διοικητική συνεργασία

Ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 παρέχει στην Επιτροπή τη νομική βάση για να βοηθήσει με οικονομική βοήθεια και υποστήριξη τα κράτη μέλη σε σχέση με τις

[28] Βλέπε άρθρο 19 παράγραφος 2.

δραστηριότητες των ομάδων[29] ADCO (Διοικητική συνεργασία για την εποπτεία της αγοράς).

Ο κύριος στόχος των ομάδων της διοικητικής συνεργασίας για την εποπτεία της αγοράς είναι να εξασφαλιστεί η ορθή, ενιαία εφαρμογή των τεχνικών διατάξεων των οδηγιών (διαδικασίες πιστοποίησης) και, κατά συνέπεια, να περιοριστεί η χρήση από τα κράτη μέλη περιορισμών όσον αφορά τη διάθεση στην αγορά προϊόντων τα οποία βεβαιώνεται ότι είναι σύμφωνα προς τον τύπο.

Σήμερα υπάρχουν είκοσι ομάδες ADCO. Πραγματοποιούν, σε γενικές γραμμές, περίπου 40 συνεδριάσεις το χρόνο που καλύπτουν τομείς, όπως τα τεχνικά και οικοδομικά έργα, η ασφάλεια των παιχνιδιών, οι εκπομπές θορύβου, τα πυροτεχνήματα, ο ραδιοεξοπλισμός και ο εξοπλισμός τηλεπικοινωνιακών τερματικών, η ηλεκτρομαγνητική συμβατότητα, ο εξοπλισμός χαμηλής τάσης, τα ιατροτεχνολογικά προϊόντα, ο εξοπλισμός και τα προστατευτικά συστήματα που προορίζονται για χρήση σε εκρηκτικές ατμόσφαιρες, ο εξοπλισμός υπό πίεση και ο μεταφερόμενος εξοπλισμός υπό πίεση, τα μηχανήματα, οι ανελκυστήρες, οι εγκαταστάσεις που λειτουργούν με συρματόσχοινα, ο ατομικός εξοπλισμός προστασίας, ο οικολογικός σχεδιασμός, η επισήμανση κατανάλωσης ενέργειας, τα όργανα μέτρησης και ζύγισης μη αυτόματης λειτουργίας ή τα σκάφη αναψυχής. Οι συμμετέχοντες είναι οι υπάλληλοι των εθνικών αρχών εποπτείας της αγοράς, που εξασφαλίζουν επίσης την προεδρία των συνεδριάσεων. Η Επιτροπή εκπροσωπείται επίσης στις ομάδες.

Ωστόσο, παρατηρήθηκαν διάφορα επίπεδα παρακολούθησης των συνεδριάσεων των ομάδων της ADCO, από τον ένα τομέα στον άλλο. Η κύρια αιτία της χαμηλής συμμετοχής σε διάφορες ομάδες φαίνεται να είναι η έλλειψη οικονομικών πόρων για τα οδοιπορικά και τη διαμονή των εκπροσώπων. Από την άλλη πλευρά, ορισμένες αρχές εποπτείας της αγοράς δεν υποβάλλουν αίτηση για την προεδρία της ομάδας λόγω του ίδιου οικονομικού προβλήματος στη διοργάνωση συνεδριάσεων.

4. ΕΛΕΓΧΟΙ ΤΩΝ ΠΡΟΪΟΝΤΩΝ ΠΟΥ ΕΙΣΕΡΧΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΑΓΟΡΑ ΤΗΣ ΕΕ

Επιπλέον, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 θεσπίζει ένα κανονιστικό πλαίσιο για τους ελέγχους στα εξωτερικά σύνορα[30]. Ο γενικός στόχος των διατάξεων αυτών είναι να εξασφαλιστεί ότι τα κράτη μέλη διαθέτουν κατάλληλους μηχανισμούς ελέγχου προκειμένου να διαπιστωθεί εάν τα προϊόντα που προέρχονται από τρίτες χώρες και εισέρχονται στην αγορά της ΕΕ συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που ορίζονται στη νομοθεσία της Ένωσης. Για τον σκοπό αυτό, ο κανονισμός καθορίζει τις βασικές αρχές σχετικά με τη λειτουργία των ελέγχων στα εξωτερικά σύνορα για την έγκριση ή μη της θέσης σε ελεύθερη κυκλοφορία των εμπορευμάτων και για τη συνεργασία όλων των αρχών που ενέχονται σε σχέση με τα δύο καθήκοντα. Οι διατάξεις αυτές βασίζονται στον κανονισμό (ΕΟΚ) του Συμβουλίου αριθ. 339/93[31] οποίος καταργήθηκε από τον κανονισμό.

---

29 Βλέπε άρθρο 32 παράγραφος 1 στοιχείο ε).

30 Βλέπε άρθρα 27, 28 και 29.

31 Κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 339/93 του Συμβουλίου, της 8ης Φεβρουαρίου 1993, σχετικά με τους ελέγχους της πιστότητας των προϊόντων που εισάγονται από τρίτες χώρες προς τους κανόνες που ισχύουν για την ασφάλεια των προϊόντων (ΕΕ L 40 της 17.2.1993, σ. 1).

4.1. Εφαρμογή από τα κράτη μέλη

Για τον λόγο αυτό, τα κράτη μέλη εφάρμοσαν ειδικές διατάξεις για τους συνοριακούς ελέγχους με:

- τη δημιουργία ενιαίου σημείου επαφής προκειμένου να αναπτυχθούν αποτελεσματικοί και αποδοτικοί έλεγχοι στα σύνορα·
- τη διαθεσιμότητα χρηματοδότησης για τους συνοριακούς ελέγχους·
- τη χάραξη πολιτικής για τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να διενεργούνται έλεγχοι στα σύνορα·
- τη διεύρυνση των συνοριακών ελέγχων, ώστε να καλύπτουν περισσότερα σημεία εισόδου·
- την εξασφάλιση ότι οι έλεγχοι στα σύνορα είναι κατάλληλα στοχοθετημένοι και ότι η διευκόλυνση των εμπορικών συναλλαγών δεν επηρεάζεται αρνητικά·
- τη θέσπιση έγγραφων συμφωνιών μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών εποπτείας της αγοράς με σκοπό την ενίσχυση της συνεργασίας στον τομέα των συνοριακών ελέγχων·
- τη βελτίωση της συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών αρχών και των αρχών εποπτείας της αγοράς (π.χ. με τη βελτίωση της ανταλλαγής πληροφοριών, την εντατικοποίηση της συνεργασίας με τις αρχές εποπτείας της αγοράς τρίτων χωρών)·
- την παροχή βοήθειας στους τελωνειακούς υπαλλήλους που διενεργούν τελωνειακούς ελέγχους·
- την πραγματοποίηση ή παροχή βοήθειας σε αναλύσεις κινδύνου·
- την εναρμόνιση των τελωνειακών δράσεων·
- την κατάρτιση των τελωνειακών υπαλλήλων.

4.2. Καθοδήγηση από την Επιτροπή

Προκειμένου να διευκολυνθεί η εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 765/2008, η Επιτροπή, μαζί με τα κράτη μέλη, συνέταξε τις κατευθυντήριες γραμμές για τους ελέγχους των εισαγωγών στον τομέα της ασφάλειας και της συμμόρφωσης των προϊόντων[32]. Οι κατευθυντήριες γραμμές προορίζονται να αποτελέσουν ένα μέσο που θα υποβοηθά τις τελωνειακές αρχές και αρχές εποπτείας της αγοράς όσον αφορά τη βελτίωση των μεθόδων συνεργασίας και την ορθή διοικητική πρακτική. Ταυτόχρονα, οι κατευθυντήριες γραμμές επικεντρώνονται στα πρακτικά θέματα που αντιμετωπίζουν οι τελωνειακές αρχές όταν διενεργούν ελέγχους που σχετίζονται με την ασφάλεια και τη συμμόρφωση των προϊόντων.

Οι κατευθυντήριες γραμμές περιλαμβάνουν ένα γενικότερο και ένα συγκεκριμένο μέρος. Το γενικό μέρος είναι σημαντικό για να κατανοηθεί η συνολική σχετική ισχύουσα νομοθεσία της ΕΕ και, ειδικότερα, οι υποχρεώσεις για τους ελέγχους ασφάλειας και συμμόρφωσης και η συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων εθνικών αρχών. Το συγκεκριμένο τμήμα των κατευθυντηρίων γραμμών περιλαμβάνει πρακτικά μέσα για τους τελωνειακούς υπαλλήλους, δηλ. δελτία πληροφοριών και καταλόγων σημείων ελέγχου για τις μεμονωμένες ομάδες προϊόντων που προορίζονται για τη διευκόλυνση της διενέργειας ελέγχων.

---

32 http://ec.europa.eu/taxation_customs/resources/documents/common/publications/info_docs/customs/product_safety/guidelines_en.pdf.

Η Επιτροπή συντονίζει τις προσπάθειες των κρατών μελών για τη διάδοση και χρήση των κατευθυντήριων γραμμών σε εθνικό επίπεδο. Συμμετέχει επίσης σε εκτεταμένο πρόγραμμα επισκέψεων σε χώρες για να παρέχουν την ευρύτερη δυνατή καθοδήγηση στους εθνικούς υπαλλήλους, καθώς και για να αντιμετωπίζουν ειδικά ερωτήματα που ενδέχεται να έχουν.

Όλες αυτές οι πρωτοβουλίες έχουν χρηματοδοτηθεί μέσω του προγράμματος «Τελωνεία 2013»[33].

5. ΣΗΜΑΝΣΗ CE ΚΑΙ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΥΜΜΟΡΦΩΣΗΣ

Η Επιτροπή έχει διαπιστώσει στο παρελθόν έλλειψη κατανόησης του τι σημαίνει η σήμανση CE μεταξύ των οικονομικών φορέων, ιδίως των ΜΜΕ. Για τους λόγους αυτούς, ο κανονισμός (ΕΚ) αριθ. 765/2008 θεσπίζει τις γενικές αρχές που διέπουν τη σήμανση CE. Στο πλαίσιο αυτό, κατόπιν αιτήματος του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου, καθώς και στο πλαίσιο της εφαρμογής του κανονισμού, η Επιτροπή ανέλαβε τη δέσμευση να πραγματοποιήσει ενημερωτική εκστρατεία σχετικά με τη σήμανση CE που απευθύνεται κυρίως σε οικονομικούς φορείς (με έμφαση στις ΜΜΕ) αλλά και στις δημόσιες αρχές και στους καταναλωτές.

5.1. Η ενημερωτική εκστρατεία της σήμανσης CE

Η ενημερωτική εκστρατεία για τη σήμανση CE αποσκοπούσε στην αύξηση των γνώσεων των ενδιαφερόμενων μερών σχετικά με τη σήμανση CE. Η εκστρατεία χρηματοδοτήθηκε από το πρόγραμμα για την επιχειρηματικότητα και την καινοτομία το 2009 και κόστισε συνολικά 2 εκατομμύρια ευρώ. Η εκστρατεία ξεκίνησε το 1ο τρίμηνο του 2010 και διήρκεσε έως τον Μάρτιο του 2012.

Τα αποτελέσματα της εκστρατείας περιλαμβάνουν:

– τη δημιουργία ειδικού δικτυακού τόπου σε όλες τις γλώσσες της ΕΕ/ΕΖΕΣ που χρησιμεύει ως μονοαπευθυντική θυρίδα για πληροφορίες σχετικά με τη σήμανση CE (http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/cemarking/)·

– την ανάπτυξη ενός περιπτέρου για παρουσία σε εμπορικές εκθέσεις[34]· εκπαιδευτικά σεμινάρια σε όλα τα κράτη μέλη ΕΕ/ΕΖΕΣ (για την Ελβετία και το Λιχτενστάιν υπήρχε ένα κοινό σεμινάριο)·

– την παραγωγή εντύπων και φυλλαδίων σε όλες τις γλώσσες ΕΕ/ΕΖΕΣ για τους επαγγελματίες και για τους καταναλωτές· την παραγωγή δύο βίντεο και διαφημιστικού υλικού· την παραγωγή ενημερωτικών δελτίων που περιγράφουν την κατάσταση όσον αφορά τη σήμανση CE σε διάφορους τομείς σε όλες τις γλώσσες ΕΕ/ΕΖΕΣ και διάφορα άρθρα στον εξειδικευμένο τύπο.

---

33 Απόφαση αριθ. 624/2007/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Μαΐου 2007, σχετικά με τη θέσπιση προγράμματος δράσης για τα τελωνεία στην Κοινότητα.

34 Παρουσία στις ακόλουθες εκθέσεις: Hannover Messe 2010 (Απρίλιος 2010), Paris Hopital Expo (Μάιος 2010), London CEDIA EXPO (Ιούνιος 2010), Βερολίνο IFA (Σεπτέμβριος 2010), Madrid Orto Pro Care (Σεπτέμβριο-Οκτώβριο 2010), Krakow Eurotool (Οκτώβριος 2010), Nuernberg International Toy fair (Φεβρουάριος 2011), Milano fair (Ιανουαρίου 2011), Hannover Cebit (Μάρτιος 2011), Μπρνό (Τσεχική Δημοκρατία), Amper fair (Μάρτιος - Απρίλιος 2011), Hannover Messe (Απρίλιος 2011).

Η εκστρατεία φαίνεται ότι έχει εκπληρώσει τους στόχους της. Η ανάδραση από τα σεμινάρια και τις εκθέσεις (ο υψηλός αριθμός συμμετεχόντων[35] και οι θετικές τους γραπτές αξιολογήσεις), η υψηλή ζήτηση για ενημερωτικό υλικό[36] και το έντονο ενδιαφέρον των έντυπων και των ηλεκτρονικών μέσων ενημέρωσης[37] καταδεικνύουν την επιτυχία της εκστρατείας. Επιπλέον, η πλειονότητα των ερωτήσεων που υποβάλλονται από τα ενδιαφερόμενα μέρη σχετικά με τη σήμανση CE αποδεικνύει ότι οι ενδιαφερόμενοι είναι πλέον πιο εξοικειωμένοι με τη σημασία της σήμανσης CE και είναι πιο ενήμεροι για τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Ο αριθμός των γραπτών ερωτήσεων από τους ενδιαφερομένους προς την Επιτροπή αυξήθηκε κατά τη διάρκεια της εκστρατείας. Οι ερωτήσεις τους έγιναν πιο περίπλοκες και εξευγενισμένες, γεγονός που καταδεικνύει πολύ καλύτερη γνώση της σήμανσης CE σε σχέση με το παρελθόν. Επιπλέον, η καθοδήγηση που παρέχεται από τον δικτυακό τόπο μειώνει τον κίνδυνο πιθανών λαθών και παρανοήσεων.

5.2. Καθοδήγηση σε τομεακά νομοθετικά όργανα και άλλα ενδιαφερόμενα μέρη

Η ορθή χρήση της σήμανσης CE προϋποθέτει καλή κατανόηση των διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης που εφαρμόζονται στα διάφορα προϊόντα. Για να υποβοηθηθούν οι νομοθέτες, οι εθνικές αρχές, οι οργανισμοί διαπίστευσης, οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης, οι οικονομικοί φορείς και άλλοι ενδιαφερόμενοι να επιλέξουν τις ορθές διαδικασίες αξιολόγησης, η Επιτροπή παρείχε συγκεκριμένες οδηγίες μέσω εγγράφων πολιτικής:

- SOGS-N593 EN ή CERTIF 2009-03 «Κατευθύνσεις για την επιλογή και την εφαρμογή των ενοτήτων της απόφασης 768/2008 και ιδιαιτερότητες των ΜΜΕ στον τομέα της διαπίστωσης της συμμόρφωσης» παρέχουν καθοδήγηση στον τομεακό νομοθέτη για το πώς να επιλέξει ενότητες αξιολόγησης της συμμόρφωσης από τον κατάλογο της απόφασης αριθ. 768/2008/ΕΚ. Επιπλέον, προβλέπει την καθοδήγηση των κοινοποιημένων φορέων που διενεργούν την αξιολόγηση της συμμόρφωσης. Σύμφωνα με τους στόχους της βελτίωσης της νομοθεσίας, ο νομοθέτης πρέπει να λαμβάνει υπόψη την πολυπλοκότητα του προϊόντος, το μέγεθος των επιχειρήσεων που δραστηριοποιούνται στον τομέα (π.χ. ΜΜΕ), την εν λόγω τεχνολογία, τον κίνδυνο για το δημόσιο συμφέρον, τον μαζικό ή σειριακό χαρακτήρα της διαδικασίας παραγωγής. Οι κοινοποιημένοι οργανισμοί οφείλουν, κατά παρόμοιο τρόπο, να αποφεύγουν την περιττή επιβάρυνση για τους οικονομικούς φορείς, διατηρώντας ωστόσο το απαιτούμενο υψηλό επίπεδο προστασίας του δημόσιου συμφέροντος.

- SOGS-N594 EN ή CERTIF 2009-04 «Εισαγωγή στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης του νέου νομοθετικού πλαισίου, όπως καθορίζεται στην απόφαση 768/2008» απευθύνεται στους νεοεισερχόμενους (νομοθέτη, κοινοποιημένους οργανισμούς, κατασκευαστές) στην αξιολόγηση της συμμόρφωσης. Εξηγεί τι είναι η αξιολόγηση συμμόρφωσης και περιγράφει τους μηχανισμούς της και το ρόλο της στην αλυσίδα εφοδιασμού ενός προϊόντος. Επίσης, εξηγεί τον ρόλο των εμπλεκόμενων ενδιαφερομένων και

[35] Σχεδόν δύο χιλιάδες ενδιαφερόμενοι έχουν ακολουθήσει τα σεμινάρια. Σε ορισμένες εκθέσεις, περισσότερα από δύο χιλιάδες άτομα επισκέφτηκαν το περίπτερο της εκστρατείας, ενώ περισσότεροι από 200 επισκέπτες συμμετείχαν σε συζητήσεις σε βάθος με το προσωπικό στο περίπτερο.

[36] Διανεμήθηκαν εξήντα χιλιάδες αντίγραφα εντύπων και φυλλαδίων.

[37] Πάνω από εκατόν σαράντα αποκόμματα τύπου/δημοσιεύσεις σε περιοδικά, ενημερωτικά δελτία και σε ειδικευμένους δικτυακούς τόπους.

παρέχει λεπτομερή ανάλυση των διαδικασιών αξιολόγησης της συμμόρφωσης, όπως ορίζεται στην απόφαση 768/2008.

- SOGS N612 EN ή CERTIF 2009–08 «Χρησιμοποιώντας εναρμονισμένα πρότυπα για την αξιολόγηση της επάρκειας των οργανισμών αξιολόγησης της συμμόρφωσης στο πλαίσιο του νέου νομοθετικού πλαισίου» απευθύνεται κυρίως σε οργανισμούς αξιολόγησης και περιγράφει για κάθε ενότητα αξιολόγησης της συμμόρφωσης ποια από τα εναρμονισμένα πρότυπα που δημοσιεύονται στην Επίσημη Εφημερίδα της ΕΕ αντικατοπτρίζουν τα κριτήρια που πρέπει να πληρούν οι οργανισμοί αξιολόγησης της συμμόρφωσης για να κοινοποιηθούν για την υπό εξέταση ενότητα.

Τα έγγραφα είναι διαθέσιμα στον δικτυακό τόπο της Επιτροπής[38].

[38] http://ec.europa.eu/enterprise/policies/single-market-goods/documents/certif_doc_en.htm.